הכא במאי עסקינן דאית ליה ניחוי. פירש רש"י אבל סיס כיסהו וקשיא דמכל מקום מאי שנא דלענין מעמוד המיבי מחיצות ולענין מיטי לא תניבי ויל דהכי פירושו מיטי הוא דלא ממליק פירוש דאסור למעמד (ה) מביא לאחר ונקט מיטי משום דעיקר הדמים מאחר לבית הוא המיטי אבל מעמודי הוא דמעמדין אחר ואמאי ס' ומקני מיטי לית ליה ניחוי ומיכרת מחיצה לגבי אחר ולבני בית שהם רחוקים מיטה ניכרת ועריבי מיא ומשום הכי אסור וקשה דבפרק כיצד משתתפין (נקמן ד' פי') מקשה דאמר שפיר דלא בעינן שיראו דאמר קיים לי לא "משום דרב יהודה קפיד לענין מיא והשתא לך בריישא נמי סברה הכי ויש לומר דהוה מלי למימר ולימא דרב"נ מפרש דמיירי באחר שעמדה מערב שבת והמים בלא בשבת וקאמר הכא במאי עסקינן דאית ליה ניחוי ולהכי מעמעמין דהכא האיל והאמרה אמרה אע"ג דהשתא אין המים שבאו בשבת לא למלאות מן המים שבאו בשבת אינו האיל והאמרה אמרה ורש"ס ור"ח פירשו דאית ליה ניחוי [שיש נחוחים] נמהים עמדה ליה (ג) כתוך האחר ולכך מעמעמין באחר אבל למלאות מן המים לאסור דמקום המים נפרץ במעמדו ליה והיה הוי כרמלית (ג) ואין לומר שמא יעלה הים ערמון שבחוחים נמהים יותר לו שהם רחוקים מעמדה הים ביותר הרבה והבר מקולי מעמדה דהכי פירושו מיטי הוא דלא ממליק הוא הדין מעמד ונקט מיטי משום דקמני בברייתא אין ממלאים אבל מעמדי ממעמדין אם הלו להם המים ואמאי וכו' דאית ליה ניחוי ולהכי ערי בשאין המים אבל כשיש המים ומחילה ליה ניכרת ועריבי מיא אסור ואית ואמאי אסור הכא למלאות והא קתני בתוספתא (פי"ג) גוחרת שיש למעלה מן המים אין ממלאים הימנה בשבת אלא אם כן עשה מחילה גבוה עשרה למעה מן המים ואע"פ שהמים נפין על גבה אלמא אף על גב דאין מחילה ניכרת ממלאין הימנה ומאמר יש לומר דהתם שהמחיצות עשויות לשם מים עדיפי מניחוי דהכא ורע"ל פירש כרש"י דאית ליה ניחוי אבל מים בסמו ולהכי לא ממליק דילמא חזיל לי לאיתך ניסא חוץ לאחר ומעמא דעריבי מיא אין אסור אלא משום דילמא חזיל לי לאיתך ניסא ולא משום דאין המחיצות ניכרות וכמעבר דהוי כפתח לא חיישינן דאיכא איכרא אבל מעמדי ממעמדין אע"ג דאין מחיצות ניכרות והשתא שפיר הוא דמדרבנן כמו שלא מחיצות נמשרות: **כמה** מחוצים ס' אלא בפס ארבעה. אית דלא גרים ארבעה משום דהשתא סלקא דעתיה דרבי זירא דסבי בפס משמו ואין לומר דמשום מסקנא נקט ארבעה: **להוי** כפס משהו ולישתרי. ולא מל גב דרבי זירא גופיה קאמר לעיל מרזח אחת בארבעה לבחר הכי שמעה: **ובתים** ואגירות פתוחים לתוכו. שתי אגירות למבוי ושתי בתים לכל אחר ואחר והכי איתא בפרק רבי אליעזר דמילה (שבת ד' קנ"ח.) ואם תאמר אחר שאינה מרוצפת היכי משתרי בלחי וקורה הא אין בתים ואגירות פתוחים לתוכה ואין לומר דלאחר דיש בה דיורין לא בעי בתים ואגירות אבל מבוי דרחוק מדיורין שאחר מפסיק בין הבתים למבוי משום הכי בעינן דיורין מרוכזין שתי אגירות ושני בתים לכל אחר והא בפרק הדר (נקמן ד' עב:) אמר רב אין מבוי ניתר בלחי וקורה כו' ושמואל אמר אפילו בית אחד ואחר אחת ופירש רש"י התם דמבוי בלחי וקורה וכפי' הקונטרס לריך לפרש בית אחד ואחר אחת עם הבתים דיורין רב נמי מודה דין דאיכא בית במבוי אפילו ליכא שום אחר דברי בלחי וקורה וכפי' הקונטרס לריך לפרש בית אחד ואחר אחת הייטו בית אחד באחר והא קאמר רבי יוחנן התם אפילו תורבה וקאמר בתר הכי דלא חיישינן דלמא אתי לאפוקי מגא דבתים לחורבה מקמע דלא בעי למימר תורבה מבחוץ דאם כן ליכא בתים אלא תורבה בלא אחר קאמר והכי נמי דשמואל דאמר אפילו בית אחד ואחר אחת ונראה לפרש משום דמבוי קרוב לרה"ר יותר מאחר בעי בתים ואגירות: **איתיביה** יתר על כן. ואפילו רבנן לא (ד) אמרי אלא דמדרבנן כמו שלא מחיצות נמשרות: **כמה** מחוצים ס' אלא בפס ארבעה. אית דלא גרים ארבעה משום דהשתא סלקא דעתיה דרבי זירא דסבי בפס משמו ואין לומר דמשום מסקנא נקט סתם משום דמלאם כמתלא מרשות מבוי לרשות ושתי דליכא למימר דילמא חזיל לי לאיתך ניסא ונם מפרן מבוי אלא ולא מיירי בפרין דליכא לעיתם דילמא חזיל לי לאיתך ניסא [מיי]

ובתים ואגירות פתוחים לתוכו. אם תאמר אחר שאינה מרוצפת ואגירות אבל מבוי דרחוק מדיורין שאחר מפסיק בין הבתים למבוי משום הכי בעינן דיורין מרוכזין שתי אגירות ושני בתים לכל אחר ואחר והא בפרק הדר (נקמן ד' עב:) אמר רב אין מבוי ניתר בלחי וקורה כו' ושמואל אמר אפילו בית אחד ואחר אחת ופירש רש"י התם דמבוי בלחי וקורה וכפי' הקונטרס לריך לפרש בית אחד ואחר אחת עם הבתים דיורין רב נמי מודה דין דאיכא בית במבוי אפילו ליכא שום אחר דברי בלחי וקורה וכפי' הקונטרס לריך לפרש בית אחד ואחר אחת הייטו בית אחד באחר והא קאמר רבי יוחנן התם אפילו תורבה וקאמר בתר הכי דלא חיישינן דלמא אתי לאפוקי מגא דבתים לחורבה מקמע דלא בעי למימר תורבה מבחוץ דאם כן ליכא בתים אלא תורבה בלא אחר קאמר והכי נמי דשמואל דאמר אפילו בית אחד ואחר אחת ונראה לפרש משום דמבוי קרוב לרה"ר יותר מאחר בעי בתים ואגירות: **אלא** אי איתמר הכי איתמר אמר רב יהודה מבוי שאינו ראוי לשיתוף "הכשירו בלחי-הזורק לתוכו חייב, הכשירו בקורה-הזורק לתוכו פטור, "אלמא קסבר "לחי משום מחיצה וקורה משום היכר, וכן אמר רבה "לחי משום מחיצה "וקורה משום היכר "ורבא אמר אחד זה ואחד זה משום היכר **אתיביה** רבי יעקב בר אבא לרבא הזורק למבוי יש לו לחי חייב, אין לו לחי פטור הבי קאמר אינו צריך אלא לחי הזורק לתוכו חייב, לחי והבר אחר, הזורק לתוכו פטור **אתיביה** "יתר על כן אמר רבי יהודה מ' שיש לו שני בתים בשני צידי רשות הרבים עושה לחי מכאן ולחי מכאן או סורה מכאן וקורה מכאן ונושא ונותן באמצע אמרו לו אין מערבין רשות הרבים בכרם? **ואם** קסבר רבי יהודה שתי מחיצות דאורייתא. אמר רב יהודה אמר רב מבוי שארבו כרחבו אינו ניתר בלחי משהו אמר רב חייא בר אשי אמר רב מבוי שארבו כרחבו אינו ניתר בקורה טפח, אמר רבי זירא כמה מכוונן שמעתא דסבי-כיון דארבו כרחבו הוה ליה חצר, וחצר אינה ניתרת בלחי וקורה אלא בפס ארבעה, אמר רבי זירא אי קשיא לי הא קשיא לי: לידהי דאי לחי כפס משהו ונשתרי? אישתמיטתיה הא דאמר ר' אסי אמר ר' יוחנן פסי חצר צריכין שיהא בהן ארבעה. "אמר רב נחמן "נקטינן איזהו מבוי שניתר בלחי וקורה-כל שארבו יתר על רחבו "ובתים וחצרות פתוחים לתוכו ואיזהו הא חצר שאינה ניתרת בלחי ומורה אלא בפס ארבעה? כל שמרובעת, מרובעת אין עגולה לא? הבי קאמר אי ארכה יתר על רחבה הוה ליה 'מבוי' ומבוי בלחי וקורה סגיא, ואי לא, הוה ליה חצר, וכמה? סבר שמואל למימר "עד דאיכא "פי שנים ברחבה, אמר ליה רב: הבי אמר חביבי-אפילו משהו: "משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד בר': ר"ע

ארבעה יתר על רחבה. אם אינה מרובעת אלא ארכה יתר על רחבה הוה ליה 'מבוי' ומבוי בלחי וקורה סגיא, ואי לא, הוה ליה חצר, ולשתרי בלחי ולכמה? סבר שמואל למימר "עד דאיכא "פי שנים ברחבה, אמר ליה רב: הבי אמר חביבי-אפילו משהו: "משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד בר': ר"ע

אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב יהודה מבוי שאינו ראוי לשיתוף "הכשירו בלחי-הזורק לתוכו חייב, הכשירו בקורה-הזורק לתוכו פטור, "אלמא קסבר "לחי משום מחיצה וקורה משום היכר, וכן אמר רבה "לחי משום מחיצה "וקורה משום היכר "ורבא אמר אחד זה ואחד זה משום היכר **אתיביה** רבי יעקב בר אבא לרבא הזורק למבוי יש לו לחי חייב, אין לו לחי פטור הבי קאמר אינו צריך אלא לחי הזורק לתוכו חייב, לחי והבר אחר, הזורק לתוכו פטור **אתיביה** "יתר על כן אמר רבי יהודה מ' שיש לו שני בתים בשני צידי רשות הרבים עושה לחי מכאן ולחי מכאן או סורה מכאן וקורה מכאן ונושא ונותן באמצע אמרו לו אין מערבין רשות הרבים בכרם? **ואם** קסבר רבי יהודה שתי מחיצות דאורייתא. אמר רב יהודה אמר רב מבוי שארבו כרחבו אינו ניתר בקורה טפח, אמר רבי זירא כמה מכוונן שמעתא דסבי-כיון דארבו כרחבו הוה ליה חצר, וחצר אינה ניתרת בלחי וקורה אלא בפס ארבעה, אמר רבי זירא אי קשיא לי הא קשיא לי: לידהי דאי לחי כפס משהו ונשתרי? אישתמיטתיה הא דאמר ר' אסי אמר ר' יוחנן פסי חצר צריכין שיהא בהן ארבעה. "אמר רב נחמן "נקטינן איזהו מבוי שניתר בלחי וקורה-כל שארבו יתר על רחבו "ובתים וחצרות פתוחים לתוכו ואיזהו הא חצר שאינה ניתרת בלחי ומורה אלא בפס ארבעה? כל שמרובעת, מרובעת אין עגולה לא? הבי קאמר אי ארכה יתר על רחבה הוה ליה 'מבוי' ומבוי בלחי וקורה סגיא, ואי לא, הוה ליה חצר, וכמה? סבר שמואל למימר "עד דאיכא "פי שנים ברחבה, אמר ליה רב: הבי אמר חביבי-אפילו משהו: "משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד בר': ר"ע

ארבעה יתר על רחבה. אם אינה מרובעת אלא ארכה יתר על רחבה הוה ליה 'מבוי' ומבוי בלחי וקורה סגיא, ואי לא, הוה ליה חצר, ולשתרי בלחי ול